

Mieczysława Piaszykowa

Łęki Małe, pow. Kościan. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 4, 54

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŁĘKI MAŁE, pow. Kościan

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Stanowisko 1

Badania prowadziła mgr Mieczysława Piaszykowa. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Kurhan z I okresu epoki brązu kultury unietyckiej.

Wznowiono prace na cmentarzysku kurhanowym ludności kultury unietyckiej w Łękach Małych (badano je uprzednio w latach 1935, 1953—1957). Wykopaliska objęły szczątkowy kurhan Nr VI, który uległ zniszczeniu w czasie budowy toru kolejowego pod koniec XIX wieku. Znaleziono w nim wówczas brązowy sztylet typu unietyckiego oraz szpilę uszatą. Ponieważ w innych kurhanach wystąpiły groby boczne przy samej krawędzi mogiły postanowiono wznowić wykopaliska. Wymiary zachowanej części kurhanu wynoszą — 34,5 m w linii wschód-zachód i 7,5 m w linii północ-południe. Najwyżej wznosi się część wschodnia — około 2,5 m. Nasyp kurhanu tworzył sytki piasek, w którym występowały grudki lub soczewki gliny. Ponad calcem udało się zaobserwować resztki pierwotnej próchnicy. Stwierdzono, że kurhan zbudowany został na naturalnym niewielkim wzniesieniu. We wschodniej części nasypu znaleziono kilka skupisk kamieni oraz zabytki krzemienne (łuszczniki, rdzeń, zaprawiaki) mezolityczne i neolityczne. Na najniższym poziomie nasypu odkryto pozostałość skupiska kości, prawdopodobnie zwierzęcych oraz 2 skorupy kultury unietyckiej.

Kurhan zostanie zrekonstruowany (w zachowanych wymiarach).

MACHÓW, pow. Tarnobrzeg

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Stanowisko 6

Badania prowadzili mgr, mgr Adam i Janina Kraussowie. Finansował WKZ w Krakowie. Osada kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

Przeprowadzono prace wykopaliskowe na terenie osady kultury łużyckiej, zlokalizowanej na terasie wiślanej, w pobliżu odkrywkowej kopalni siarki. Przebadano teren około 1 ara odkrywając 15 jam kolistych, owalnych i nerkowatych o wymiarach 90—240 cm x 90 — 180 cm, głębokich do 80 cm. Wypełnisko jam stanowiła zmieszana z piaskiem szarobrunatna próchnica, w której występowały grudki polepy, węgla drzewnego i kamienie. Materiały ceramiczne stanowiły ułamki waz, garnków, mis, czerpaków, placków oraz przęśliki.